

»Deres Svigerinde er min gamle Veninde . . . Det glædede mig at træffe hende igen og se hendes Børn.«

»Meta har fortalt mig, at de endogsaa har været Klassekammerater,« sagde Præsten. »Rigtignok paa den Maade, at De altid var Klassens Duks og hun Deres Modpol. De blev jo ogsaa Student, ikke sandt?«

»Jo.«

»Og studerede i nogle Aar?«

»Ja.«

»Jeg mener temmelig sikkert at kunne erindre Dem fra en Universitetsfest. De sad oppe paa Pulpituret sammen med en meget blond Herre, vistnok en Udlænding. Da De kom ind, hørte jeg Folk rundt om sige, at det var Minister Abildgaards Datter.«

Jytte huskede godt Dagen. Det var med Baron Cederstrøm, hun havde været der. Hun havde tilfældigt mødt ham paa Vejen til Universitetet og havde da taget ham med for at han skulde høre Studenterkoret synge. Det var rimeligvis netop dette Følgeskab, der havde foranlediget den dumme Snak om deres Forlovelse.

Erindringen var hende i det hele ubehagelig, og hun vilde ikke nærmere ind paa den. Og nu talte de en Tid om Universitetsforhold, om Professorerne, om de altfor mange Studenter og om Skolernes Undervisning. Pastor Gaardbo fortalte spøgefuldt, at han